

TIEN PUNTEN PROGRAMMA VOOR REPARATIES

INLEIDING

In het jaar 2014 hebben de CARICOM staatshoofden en regeringsleiders het CARICOM Tien Punten Programma voor Reparaties aangenomen. Vooralsnog is het een strategisch programma dat uit Tien hoofdpunten bestaat en nog moet worden gekwantificeerd. Alle CARICOM lidlanden hebben in de koloniale tijd te maken gehad met Europees kolonialisme. Zowel Portugal, Spanje, Engeland, Frankrijk, Nederland, Duitsland, Denemarken, Zweden en Noorwegen hebben koloniën in de Amerika' s gehad, terwijl Zwitserland middels dienstverlening bijzonder betrokken was bij het kolonialisme. Het kolonialisme van deze landen heeft zich gekenmerkt door landroof, mensenhandel, slavernij, contractarbeid van Aziaten, plundering van het land en het achterlaten van de bevolking in een deplorabele toestand. De sociaal-economische gevolgen van het Europees kolonialisme voor de landen in het Caraïbisch gebied zijn heden ten dage nog zichtbaar en voelbaar.

De staatshoofden en regeringsleiders van de CARICOM-lidlanden hebben zich unaniem achter dit Tien punten programma voor Reparaties gesteld.

1. VOLLEDIGE EXCUSES VAN DE EX-KOLONIALE LANDEN

De volledige excuses is een eis en geen verzoek aan de Europese staatshoofden en regeringsleiders! Diverse Europese landen hebben in het verleden getracht om van deze eis af te komen en zich te willen beperken tot het betuigen van (diepe) spijt, berouw of schande voor hun slavernijverleden. De CARICOM staatshoofden en regeringsleiders houden echter vast aan excuses als erkenning dat er sprake is geweest van een afschuwelijk verleden, dat nog steeds doorwerkt in de landen waar deze misdaden tegen de menselijkheid zijn gepleegd.

Het aanbieden van de volledige excuses heeft te maken met erkenning van dit afschuwelijke verleden en is de eerste stap in het helingsproces voor de pijn en de misdaden die de voorvaders van de huidige Europeanen tegen de Inheemsen, de Afrikanen, de contractarbeiders uit Azië en anderen in de koloniasle tijd hebben gepleegd.

De tekst van de excuses is van groot belang en het een en ander dient in de vorm van een onvervalste culturele ceremonie van eerbetoon ter gedachtenis aan de gevallen van het kolonialisme te worden georganiseerd.

2. PSYCHOLOGISCHE REHABILITATIE EN TRAUMAVERWERKING

Gedurende meer dan 400 jaar zijn Afrikanen en hun nazaten in koloniale wetten gekwalificeerd als werkvee, eigendom, weglopers, inventaris, roerend goed en ga zo maar door. Hiernaast zijn Afrikanen en hun nazaten ook duurzaam mentaal tot slaaf gemaakt.

Mede door deze omstandigheden zijn er onder Afrikanen en hun nazaten in de diaspora enorme psychologische traumas ontstaan. Dagelijks zijn deze traumas in het Caraïbisch gebied en ook in Suriname zichtbaar.

3. MOGELIJKE REPATRIËRING VAN NAZATEN NAAR AFRIKA

De tot slaaf gemaakten hebben bij de afschaffing van de slavernij geen grond, geen werktuigen, geen instructies of begeleiding ontvangen om verder in de landbouw, of in een andere sector te gaan werken. In plaats daarvan hebben velen van hen schulden gemaakt om schoeisel en andere adekwate kleding aan te schaffen. Ook is hun door de Europese kolonialisten niet de mogelijkheid geboden om eventueel naar hun moederlanden in Afrika terug te keren. Overigens hebben enkele Afrikaanse landen waaronder Ghana al oproepen gedaan aan Afrikanen in de diaspora om terug te keren naar hun landen van oorsprong.

De staatshoofden en regeringsleiders willen in het kader van reparaties alle mogelijke inspanningen doen om het voor nazaten van Afrikanen, die dat wensen, mogelijk te maken terug te keren naar Afrika. Met name is al bekend dat leden van de Rastafari gemeenschap geïnteresseerd zijn om naar delen van Afrika terug te keren.

4. ONTWIKKELINGSPROGRAMMA VOOR DE VOLKEREN IN HET BINNENLAND

Er is in de hele Caraïbische regio genocide op de Inheemse volkeren gepleegd. Ook in Suriname! Bij de komst van Spanjaarden in het Caraïbisch gebied woonden er ongeveer 70.000 Inheemsen in Suriname, terwijl er bij de volkstelling van 1921 slechts 1.400 Inheemsen waren overgebleven. In sommige landen van het Caraïbisch gebied zijn ze helemaal verdwenen.

In Suriname doet zich de bijzondere situatie voor dat nazaten van Afrikanen sedert de koloniale tijd zich ook in het binnenland hebben gevestigd. Van daaruit hebben deze guerillastrijders voortdurend het koloniaal systeem bestookt en ondermijnd.

Tot en met de dag van vandaag ondervinden de Inheemsen en delen van de Afrikanen die in het binnenland wonen nog de gevolgen van het kolonialisme.

Het is gewenst dat er speciaal voor deze beide groepen een ontwikkelingsprogramma tot stand komt om de sociaal-economische achterstanden weg te werken en hun ontwikkelingskansen te vergroten.

5. ONTWIKKELING VAN EIGEN ONDERZOEK- EN ANDERE INSTITUTEN

De ex-koloniale landen hebben in hun landen tal van wetenschappelijke instituten en musea opgezet. Hierdoor kunnen zij onbelemmerd allerlei belangrijke onderzoeken doen. In de talrijke musea hebben deze landen hun historie haarfijn vastgelegd. In deze musea bevinden zich ook talrijke gestolen artefacten uit de Caraïbische landen.

Financiële middelen uit de reparatiegelden zullen ondermeer worden gebruikt om wetenschappelijke instituten, geavanceerde laboratoria en musea in Suriname en andere Caraïbische landen op te zetten.

6. AANPAKKEN VAN CRISIS OP HET GEBIED VAN DE VOLKSGEZONDHEID

Wetenschappelijk onderzoek in het Caraïbisch gebied heeft uitgewezen dat nazaten van Afrikanen het hoogste percentage hoge bloeddruk en type II diabetes ter wereld hebben. Dit is niet het geval in de Afrikaanse landen van oorsprong.

Wetenschappers zien een causaal verband tussen voeding, emotionele onderdrukking en stress in de koloniale tijd met de aangegeven ziektebeelden.

Ook onder de nazaten van de contractarbeiders die jarenlang onder hetzelfde slavernijsysteem hebben geleefd zijn de hiervoor genoemde chronische ziekten wijdverspreid.

Het is gewenst dat de ex-koloniale Europese landen door tussenkomst van de reparatiegelden een bijdrage leveren aan het terugdringen van deze crises in de gezondheidszorg.

7. WEGWERKEN VAN ANALFABETISME

Rond en na de constitutionele onafhankelijkheid van diverse Caraïbische landen was het niveau van analfabetisme rond de 70%. Dit is een enorme beperking voor de verdere ontwikkeling van deze landen geweest.

In Suriname was de situatie bij de onafhankelijkheid niet zo erg, aangezien de kerken zich in de koloniale tijd intensief hadden bezig gehouden met het brengen van onderwijs naar delen van de bevolking in de districten en in het binnenland.

Reparatiegelden zullen worden ingezet om niet alleen analfabetisme weg te werken, maar ook om het onderwijs te hervormen en te vernieuwen.

8. ONTWIKKELEN VAN AFRIKAANSE KENNIS PROGRAMMA'S

Afrikaanse gemeenschappen en gezinnen zijn in de periode van slavernij en kolonialisme zowel in Afrika als in het Caraïbisch gebied uit elkaar gerukt. Hun religie en hun cultuur is hun voor een groot deel in de koloniale tijd afgepakt. Dit geldt ook voor hun originele namen.

Het is gewenst dat er een actieprogramma wordt ontwikkeld waarin de koppeling tussen de nazaten van Afrikanen in de diaspora en Afrika wordt hersteld. De koppeling zou betrekking kunnen hebben op samenwerking op cultureel- en religieusgebied, op het gebied van onderwijs, samenwerking tussen artiesten in de ruimste zin des woords en vooral op handels- en investeringsgebied.

9. OVERDRACHT VAN TECHNOLOGIE

De handel en industriële ontwikkeling van Europa was langer dan 400 jaar gericht op de productie en uitvoer van grondstoffen uit het Caraïbisch gebied en verwerking van deze grondstoffen in Europa. De Engelse kolonialisten hebben eens zelfs gesteld: 'er moet niet eens een spijker in de koloniën worden gemaakt'.

Voor Suriname heeft gegolden dat de suikerfabrieken, koffiebranderijen, cacaoabrieken en katoenspinnerijen in Nederland zijn neergezet en niet in Suriname.

De innovaties en de directe werkgelegenheid, maar ook de belastinginkomsten zijn de Caraïbische economiën 'by design' onthouden.

Bij de constitutionele onafhankelijkheid van de landen in het Caraïbisch gebied is gebleken dat wetenschap, technologie en ondernemerschap onvoldoende waren ontwikkeld en dat de landen grondstoffenleveranciers waren gebleven.

Voor de transformatie van hun economiën is het gewesnt dat de landen en ondernemers in het Carabisch gebied meer toegang krijgen tot de beschikbare technologie en de voordelen daarvan.

10. KWIJTSCHELDING VAN SCHULDEN

De Caraïbische landen die uit het systeem van slavernij, contractarbeid en koloniaslisme zijn voortgekomen zijn geconfronteerd met armoede van de bevolking, institutionele en andere achterstanden, waarmee zij nog steeds worstelen.

De diverse CARICOM-lidlanden hebben na hun onafhankelijkheid stuk voor stuk grote binnenlandse- en buitenlandse schulden opgebouwd, die zij waarschijnlijk niet terug zullen kunnen betalen.

Het is gewenst, dat de ex-koloniale landen in het kader van reparaties deze uit de achterstanden voortgekomen schulden helpen verlichten en/of kwijtschelden.

Deze brochure is een productie van het Kennisinstituut voor Onderzoek naar Genocide en Reparaties. Het Kennisinstituut is de werkarm van de Nationale Reparatie Commissie Suriname.

Limesgracht # 80

Telefoon: 597-475840/8654072

E-mail: kivonger@gmail.com

Fb: nationale reparatie commissie suriname